

ФЕДЕРАЦИЯ „СТРОИТЕЛСТВО, ИНДУСТРИЯ И ВОДОСНАБДЯВАНЕ” – „ПОДКРЕПА”

София 1000
ул. „Ангел Кънчев” № 2

web-site: www.fciv-podkrepa.org

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 130/30.05.2019

Дата 20/5

Тел. 02 980 73 39

Тел. 0898 777 493

Тел/факс 02 988 87 38

e-mail: fciv@mail.techno-link.com

Изх. № 102-016 / 29.05.2019 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

По конституционно дело № 3/ 2019 г.

СТАНОВИЩЕ

на Федерация „Строителство, индустрия и водоснабдяване“ - „Подкрепа”

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С Ваше искане № 112 от 09 май 2019г. сме поканени да дадем писмено становище по предмета на конституционно дело №3 / 2019г., образувано по искане на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл.14, ал.2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги / ЗРВиКУ/.

Федерация „Строителство, индустрия и водоснабдяване“ – „Подкрепа“, /Ф „СИБ“/ до която е отправено искането, съгласно определението за допустимост от 9 май 2019г., дава следното становище по искането:

Атакуваната разпоредбата на чл.14, ал.2 от ЗРВиКУ въвежда правилото „единна цена“ на водоснабдителните и канализационните услуги / В и К/ за обособена територия. Принципът се спазва задължително за цените на В и К услугите "доставяне на вода на потребителите и/или на други В и К оператори" и "отвеждане на отпадъчните води". Цената за В и К услугата "отвеждане на отпадъчни води и пречистване" може да се определя диференцирано за групи потребители в зависимост от степента на замърсеност по реда на този закон и актовете по неговото прилагане.

Ф „СИВ“ – „Подкрепа“ намира, че солидарния принцип за уеднаквяване на цената като водата е правилния подход, защото солидарността е първият и най-важен принцип на социалната държава, като чрез него се дават отговори на въпросите каква е причината да бъдем съпричастни един към друг и защо социалната държава обхваща всички или само някои от членовете на обществото. В основата на ал.2 лежи разбирането, че водата е ценност, до която всички български граждани трябва да имат достъп, която е еднакво необходима за всички, както и обществената и значимост като ценен природен ресурс. В тази връзка констатираме, че принципът за „единна цена на водата“ не противоречи на конституционните принципи на правовата държава и длъжимата от законодателя защита на потребителя, заложиени в чл.4, ал.1 и чл.19, ал.2 от Конституцията на Република България. Намираме, че е налице законодателна уредба, която да съдейства и осигурява справедливо определяне цените на В и К услугите на територията на страната, както и че подходът на законодателя не е неоправдан социално и небалансиран, а отчита обществения интерес и правата на потребителите.

Не намираме и аргументи за противоречие и взаимно изключване между разпоредбите на чл.13, ал.1, т.1 и чл.14, ал.2 от ЗРВиКУ, защото Комисията за енергийно и водно регулиране при определяне комплексната цена на водата на всеки един компонент има предвид направените реални разходи и по населени места. Това не води обаче до извода, че базирайки се на тези разходи трябва да

има различни ценови нива за различните територии, като именно в този смисъл действа солидарния принцип по чл.14, ал.2 от ЗРВиКУ.

Съвсем резонно обаче се поставя въпросът доколко в този чист вид трябва да съществува „единна цена на водата“. Необходимо е да се намерят междинни варианти позволяващи пак в рамките на солидарния принцип да се отчитат правата на всички потребителите за справедливо заплащане на ползваната услуга за гравитачна, помпена и смесена водни системи. Добре е да се генерира ресурс който да се насочва към В и К операторите в тези региони които поради физически или икономически причини са в затруднено положение и не могат да постигнат същите параметри и икономически обосновани цени като в други „населени места с гравитачно доставяне на вода и без вложени инвестиции.“ Наложително е да се потърсят компенсаторни механизми, и то най-вече на регионално ниво, чрез които държавата да се намеси и да предложи обосновано решение, което да не е само икономическо, посредством цената на водата. При наличието на подобна национална и местна политика не би стоял въпроса за справедливото определяне цените на В и К услугите при гравитачна, помпена и смесена системи за доставка на водата.

Принципът на солидарност е важен фактор, способстващ за намаляване на проблема със социалната поносимост и непозволяващ противопоставяне на различните потребители на територията на страната. Именно в тази връзка смятаме, че не се засягат и разпоредби от Закона за защита на потребителите, а по-скоро реалната ситуация в България е такава, и е необходимо да бъдат въведени социални помощи за вода, подпомагащи рисковите групи граждани. В краткосрочен и средносрочен план е добре за тях да бъдат използвани програми за социална закрила. Подкрепяме цитираното решение №4 от 2007г. по к.д. №10 от 2006г. с което КС приема, че „защитата на потребителите не е проблем на един нормативен акт, а на комплекс от правила, които да покриват всички възможни области на нарушаване на техните права“. В тази връзка бихме посочили и пасаж от Стратегията за развитие и укрепване на водоснабдяването и канализацията в Република България 2014-2023 г., одобрена с Решение на

Министерския съвет №269 от 07 май 2014 г.: „Настоящата стратегия предвижда преференциален достъп до субсидии за капиталови инвестиции във ВиК за по-бедните области. Двата най-бедни района NUTS2 в ЕС са на територията на България (Северозападен и Северен-централен). Те се нуждаят от специално внимание и преференциално отношение поради проблеми свързани с поносимостта на ВиК цените. В допълнение към преференциалния достъп до безвъзмездни средства за капиталови инвестиции, в стратегията са предвидени социални политики за подкрепа на бедните домакинства, които ще бъдат в полза на по-голям дял от домакинствата в бедните области.“

Ниският праг на социална поносимост спрямо цените се дължи най-вече на ниските доходи и подходът за разрешаването на този проблем трябва да бъде най-вече чрез адекватни местни икономически и социални политики.

Държавните насоки, ориентирани към икономически растеж, ще направят цените на В и К услугите социално по-поносими. Ако няма подобни национални и регионални политики, дори и разпоредбата на чл.14, ал.2 от ЗРВиКУ да бъде обявена за противоконституционна, пак биха съществували социално слаби граждани, за които цените на В и К услугите ще са високи.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид гореизложеното Ф „СИВ“ – „Подкрепа“ не намира аргументи за искането на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл.14, ал.2 от ЗРВиКУ. Намираме, че то е необосновано и не следва да бъде уважено от Конституционния съд.

С уважение,

ИНЖ. ИОАНИС ПАРТЕНИОТИС
ПРЕДСЕДАТЕЛ